

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 23. Bonifacius Fridericum agnoscit Regem Siciliae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIV.
A.C. 1303.

n. 11.

n. 12.

manos translatum, tum Romanorum Regem, futurum Imperatorem, cooptandi jus certis Principibus sacris & profanis attributum esse, tum Reges ac Imperatores potestatem gladii temporalis accipere. Sequitur juramentum fidei erga Papam, & confirmatio promissorum omnium factorum a Rudolpho & aliis antecessoribus. Etiam Imperatoris Ludovici Pii, ac Regis Ottonis concessionem ratas Albertus habet. Pollicetur fore, ut Sacræ Sedis jura defendat contra quoslibet ipsius inimicos, etiamsi Reges sint, aut Imperatores, nec foedus cum eis faciat, sed eos bello petat, si Papa jubeat. Hæc clausula videtur Philippum Regem respicere. Alberti litteris acceptis Bonifacius 30 Aprilis an. 1303 diploma suum dabat, in quo per plenam potestatem apostolicam illum pro Rege Romanorum accipit, eum agnosci, ei per Imperium universum obedientiam præstari vult, & supplet, quidquid forsitan electioni ejus defuerit.

§. XXIII.

Bonifacius Fridericum agnosci Regem Siciliae.

Eodem tempore amicitiam cum Friderico Siciliae Rege appetebat. Anno prioro

priore Carolus Valesius a bello Siculo in Franciam redire coactus, una cum Roberto Calabriae Duce Caroli Claudi Regis Neapolitani filio natu maiore agitavit consilia dirimendi controversias de Siciliae corona. Praecipuae pacti conditiones erant, ut Fridericus per omnem vitam suam summo cum imperio Siciliam possideret, ac nemini propterea ullum deberet obsequium; ut Eleonoram Regis Caroli filiam acciperet sponfam; ut Papa ratam haberet pacificationem. Haec data est 19 Aug. 1302. Confirmationem ejus Friderico Papa denegabat, donec pactum correctum, ei-que additum fuisset Siciliam jure beneficiario esse Romanae obstrictam Ecclesiae. Interim, ut Fridericum sibi adjungeret, Siciliam interdicto, illum anathemate ac legibus solvit ad ineundum cum Eleonora matrimonium. Litteras dabat 6 Decembris an. 1302.

Saecul. XIV.

A. C. 1303.

Jord. ap.

Rayn. 1302.

n. 2.

n. 3. 4.

n. 5. 6.

Fridericus Papae facturis satis tres Legatos misit plena cum potestate corrigendi pactum, & quod ei deesset, supplendi. Igitur spondit fore, ut se Siciliam accepisse a Papa tanquam clientem fiduciarium profiteretur; ei quotannis festo S. Petri die ter mille unciarum auri tributum penderet; centum Equites bene armatos, quoties ei opus essent, postulanti tres in men-

Rayn. 1303.

n. 24. 25.

K k 3

ses

Sæcul. XIV
A.C. 1303.

ses submitteret, amicos, inimicosque Romanæ Ecclesiæ pro amicis inimicisque suis haberet, ac istos, si juberetur, omni contentione virium infestaret. His conditionibus pactionem Papa confirmavit de consilio cunctorum Cardinalium. Matthæum Rubrum de Urfinis excipias. Et quia Fridericus se obtulerat ad assumendum nomen Regis Siciliæ, aut Trinacriæ, prout Rex Carolus mallet: hic Princeps titulum Regis Siciliæ servaturus per Legatos suos denunciavit non placere Fridericum dici Regem Trinacriæ: quod erat antiquum hujus insule nomen Græcum. Attamen eos Principes melius distinguendi gratia Carolus deinceps Neapolis, Fridericum Siciliæ vocabo Reges ex more, qui prævaluit. Diploma confirmationis pacti hujus editum est 21 Maji anno 1303.

§. XXIV.

Charobertus declaratur Rex Hungariæ.

Sup. §. 10.
Rayn. 1303.
n. 17. 18. Et.

Mox dein Papa decidit litem de regno Hungarico. Partes quarum interesset, anno priore, ut vidimus, Cardinalis Legatus Nicolaus Episcopus Ostiensis ad Papam citaverat: & Maria Regina Neapolis cum nepote suo Charoberto haud omisit